

ความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้

กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562

The Taxpayers' Satisfaction with Tax Incentive Policies

Under A Case Study of Personal Income Tax Year 2019

¹ธนัชฐิมา พุนทอง และ ²สุมาลี รามานุญ

¹Thanidcha Poontong and ²Sumalee Ramanust

¹นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

²หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

¹Graduate Student in Master of Business Administration,

Program in Business Administration, Southeast Asia University

²Master of Business Administration,

Program in Business Administration, Southeast Asia University

¹Corresponding Author. E-mail: inside_u2@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 2) ศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้มีเงินได้ที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษี ภ.ง.ด. 90 และ ภ.ง.ด. 91 ทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 400 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัย มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.981 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้การสมมติฐานด้วย t-test, One-Way ANOVA และ Least Significant Difference : LSD ผลการวิจัย พบว่า 1. ความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 อยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้าน คือ ด้านค่าลดหย่อนและยกเว้นเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การลงทุน การออมและสังคม ด้านค่าลดหย่อนและยกเว้นส่วนตัว และครอบครัว และด้านการหักค่าใช้จ่ายและอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามลำดับ 2. การเปรียบเทียบความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศและด้านสถานภาพ มีความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษี กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ด้านระดับการศึกษา ด้านอาชีพ/รายได้หลัก และด้านรายได้ต่อปี มีความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ความพึงพอใจ; สิทธิประโยชน์ทางภาษี; ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา; ปีภาษี 2562

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the taxpayers' satisfaction with tax incentive policies under a case study of personal income tax year 2019, and 2) to compare taxpayers' satisfaction with tax incentive policies under a case study of personal income tax year 2019, classified by personal factors. The population of this study were 400 taxpayers using e-filing for personal income tax return (Form PND.90 and PND.91). The sample was selected based on a purposive sampling. A research instrument was a questionnaire with an alpha coefficient was 0.981. Data collected were then analyzed using statistics, including percentage, mean, standard deviation, t-test, and One-way ANOVA and Least Significant Difference : LSD. The results of this research indicated as follows : 1. The taxpayers' satisfaction with tax incentive policies under a case study of personal income tax year 2019 was at a high level for overall and individual aspects. When individual aspects were considered, an aspect with the highest mean was deduction and exemption of housing, investment, savings and society, personal and family allowance and exemption, and deduction of expenses and personal income tax rate. 2. When personal factors were considered, the respondents with the different gender and marital status had indifferent satisfaction with tax incentive policies under a case study of personal income tax year 2019 for overall and individual aspects. In contrast, age, educational level, occupation/main income, annual income influenced the satisfaction with tax incentive policies under a case study of personal income tax year 2019, the differences is statistically significant at the 0.05 level.

Keywords : Satisfaction; Tax incentive; Personal income tax; Tax year 2019

บทนำ

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือ ภาษีที่จัดเก็บจากบุคคลทั่วไปหรือจากหน่วยภาษีที่มีลักษณะพิเศษตามที่กฎหมายกำหนดและมีรายได้เกิดขึ้นตามบทบัญญัติ ประมวลกฎหมายรัษฎากร จัดเก็บจากเงินได้ทุกประเภทเป็นรายปี ตามหลักเกณฑ์เงินสด เมื่อรายได้ที่เกิดขึ้นในปีใดๆ ผู้มีรายได้มีหน้าที่ต้องนำไปแสดงรายการตนเองตามแบบแสดงรายการภาษีที่กำหนดภายในเดือนมกราคมถึงมีนาคมของปีถัดไป สำหรับผู้มีเงินได้บางกรณีกฎหมายยังกำหนดให้ยื่นแบบฯ เสียภาษีตอนครึ่งปีสำหรับรายได้ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงครึ่งปีแรก เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีที่ต้องชำระ และเงินได้บางกรณีกฎหมายกำหนดให้ผู้จ่ายทำหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายจากเงินได้ที่จ่ายบางส่วน เพื่อให้มีการทยอยชำระภาษีขณะที่มีเงินได้เกิดขึ้นอีกด้วย

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจัดเป็นภาษีทางตรงประเภทหนึ่งที่สำคัญมาก เพราะตามกฎหมายแล้วภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความสามารถในการกระจายรายได้สูง เป็นภาษีที่ผู้มีเงินได้ผลักภาระภาษีให้แก่ผู้อื่นได้ยากหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เป็นภาษีเฉพาะของผู้เสียภาษี ผู้มีรายได้มากย่อมจะต้องเสียภาษีในอัตราที่สูง ผู้มีรายได้น้อยย่อมต้องเสียภาษีในอัตราที่ต่ำ หรือผู้ใดไม่มีรายได้เลยหรือมีรายได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่ต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติของประมวลรัษฎากรกำหนดก็ไม่ต้องเสียภาษีและไม่ต้องกรอกแบบแสดงรายการภาษี

ซึ่งการเสียภาษีจะทำให้ผู้เสียภาษีประเมินตัวเอง ผู้เสียภาษีเป็นผู้รับผิดชอบในการแสดงยอดเงินได้ทั้งหมดของตนเอง คำนวณค่าใช้จ่ายค่าลดหย่อนตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีภายในกำหนดระยะเวลาที่กำหนดด้วยตนเอง แต่หากผู้เสียภาษีขาดความรู้ ความเข้าใจในระบบภาษี ประกอบกับมีความรู้สึกไม่ดีต่อการเสียภาษี เช่น เมื่อเสียภาษีแล้วไม่ได้รับประโยชน์จากการเสียภาษีเลย หรือทำไมตนเองเสียภาษีแต่คนอื่นไม่เสียภาษี หรือตนเองเสียภาษีมากกว่าคนอื่น ทั้งที่ยังมีผู้มีรายได้อีกจำนวนมากที่เสียภาษีไม่ถูกต้อง หรือไม่เคยเสียภาษีเลย จึงทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเสียภาษี ผู้เสียภาษีจะไม่ให้ความร่วมมือในการยื่นแบบแสดงรายการภาษี หรืออาจยื่นแบบแสดงรายการแต่แสดงรายรับไว้ไม่ครบถ้วน

ในปี 2560 มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาษีสำหรับบุคคลธรรมดา ประกอบด้วย 5 ข้อหลักๆดังนี้

- 1) การปรับปรุงการหักค่าใช้จ่าย โดยเพิ่มการหักค่าใช้จ่ายของเงินเดือน ค่าจ้าง ค่านายหน้า ฯลฯ อันเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) และ (2) แห่งประมวลรัษฎากร จากเดิมร้อยละ 40 ของเงินได้แต่ไม่เกิน 60,000 บาท เป็นร้อยละ 50 ของเงินได้แต่ไม่เกิน 100,000 บาท และเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (3) แห่งประมวลรัษฎากร จากเดิมให้หักค่าใช้จ่ายได้เฉพาะค่าลิขสิทธิ์ ร้อยละ 40 แต่ไม่เกิน 60,000 บาท กฎหมายเพิ่มให้ค่าแห่งกวีตวิธลี ค่าลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร หรือสิทธิอย่างอื่น สามารถหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 50 ของเงินได้แต่ไม่เกิน 100,000 บาท หรือหักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควรได้
- 2) ปรับปรุงการหักค่าลดหย่อน โดยเพิ่มค่าลดหย่อนสำหรับผู้มีเงินได้ จากเดิม 30,000 บาท เป็น 60,000 บาท เพิ่มค่าลดหย่อนสำหรับคู่สมรสของผู้มีเงินได้ จากเดิม 30,000 บาท เป็น 60,000 บาท กรณีคู่สมรสต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ไม่เกิน 120,000 บาท เพิ่มค่าลดหย่อนบุตรจากเดิมคนละ 15,000 บาท (ไม่เกิน 3 คน) เป็นคนละ 30,000 บาท ไม่จำกัดจำนวนยกเลิกค่าลดหย่อนการศึกษาบุตร จากเดิมให้หักลดหย่อนได้คนละ 2,000 บาท กองมรดกเดิมให้หักลดหย่อนได้ 30,000 บาท เป็น 60,000 บาท ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล เดิมให้หักลดหย่อนแก่หุ้นส่วนคนละ 30,000 บาท แต่รวมกันต้องไม่เกิน 60,000 บาท ปรับใหม่เป็นคนละ 60,000 บาท แต่รวมกันต้องไม่เกิน 120,000 บาท
- 3) ปรับปรุงการคำนวณภาษีที่ต้องเสียตามมาตรา 48(2) แห่งประมวลรัษฎากร นำเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40(2)-(8) แห่งประมวลรัษฎากร คูณด้วยอัตราร้อยละ 0.5 ของยอดเงินได้พึงประเมิน จากเดิมให้คำนวณจากเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ 60,000 บาทขึ้นไป เป็นเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ 120,000 บาทขึ้นไป
- 4) ปรับปรุงเกณฑ์เงินได้พึงประเมินขั้นต่ำที่ผู้มีเงินได้ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษี กรณีมีเงินได้จากการจ้างแรงงาน (เงินเดือน ค่าจ้าง) เพียงประเภทเดียว โสด จากเดิมต้องยื่นแบบเมื่อมีเงินได้เกิน 50,000 บาท ปรับเป็นต้องมีเงินได้เกิน 100,000 บาท หากมีคู่สมรส เดิมต้องยื่นแบบเมื่อมีเงินได้รวมกันเกิน 100,000 บาท ปรับเป็นต้องมีเงินได้รวมกันเกิน 200,000 บาท กรณีมีเงินได้จากการจ้างแรงงาน (เงินเดือน ค่าจ้าง) และมีเงินได้ประเภทอื่นด้วย หรือกรณีเฉพาะเงินได้ประเภทอื่นที่ไม่ใช่เงินได้จากการจ้างแรงงาน โสด จากเดิมต้องยื่นแบบเมื่อมีเงินได้เกิน 30,000 บาท ปรับเป็นต้องมีเงินได้เกิน 60,000 บาท หากมีคู่สมรส จากเดิมต้องยื่นแบบเมื่อมีเงินได้รวมกันเกิน 60,000 บาท ปรับเป็นต้องมีเงินได้รวมกันเกิน 120,000 บาท กรณีกองมรดกของผู้ตายที่ยังมิได้แบ่ง

จากเดิมต้องยื่นแบบเมื่อมีเงินได้เกิน 30,000 บาท ปรับเป็นต้องมีเงินได้เกิน 60,000 บาท กรณีห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่ไม่ใช่นิติบุคคล จากเดิมต้องยื่นแบบเมื่อมีเงินได้เกิน 30,000 บาท ปรับเป็นต้องมีเงินได้เกิน 60,000 บาท 5) อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ นอกจากนี้ยังได้ปรับอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ โดยจากเดิมมีรายได้สุทธิ 4,000,001 บาทขึ้นไปต้องเสียภาษี 35% ปรับเป็นต้องมีรายได้สุทธิ 5,000,001 บาทขึ้นไป เพิ่มขึ้นมา 1,000,000 บาท

การปรับปรุงดังกล่าวข้างต้นให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินของปีภาษี 2560 ที่จะต้องยื่นรายการ ใน พ.ศ. 2561 เป็นต้นไป ซึ่งการปรับปรุงโครงสร้างภาษีครั้งนี้ทำให้การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความเป็นธรรมมากขึ้น สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและค่าครองชีพในปัจจุบัน โดยต้องมีรายได้เดือนละ 26,000 บาทขึ้นไปจึงจะเริ่มเสียภาษีกรณีมีรายได้เฉพาะเงินเดือนเท่านั้น และหักลดหย่อนส่วนตัวโดยไม่ใช้ สิทธิลดหย่อนรายการอื่น แต่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการปรับปรุงโครงสร้างภาษีนี้คือบุคคลธรรมดา ที่ประกอบธุรกิจเนื่องจากเดิมสามารถหักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 85 ปี 2560 จะลดลงเหลือร้อยละ 60 ตามพระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 629 (กรมสรรพากร,2562)

ดังนั้นจากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา “ความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562” เนื่องจากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นภาษีทางตรงที่บังคับจัดเก็บจากประชาชนโดยตรง ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ส่วนใหญ่จึงอาจมีความไม่พึงพอใจที่จะเสียภาษี แต่ถ้าผู้มีเงินได้มีความรู้ความเข้าใจที่ดีในระดับที่สามารถ สร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับภาษีอากรในด้านต่างๆ ก็จะส่งผลทำให้เกิดความพึงพอใจในมาตรการเกี่ยวกับสิทธิ ประโยชน์ทางภาษีมมากขึ้น ก่อให้เกิดการตื่นตัว การสนใจ และเต็มใจเสียภาษีของผู้มีเงินได้ที่มีประสิทธิภาพ กรมสรรพากรก็สามารถวางแผน กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการเก็บภาษี กำหนดนโยบายสิทธิประโยชน์ ทางภาษีของภาครัฐ โดยควบคู่กับการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษี ในด้านต่างๆ ให้กับผู้เสียภาษีได้ในอนาคตต่อไป

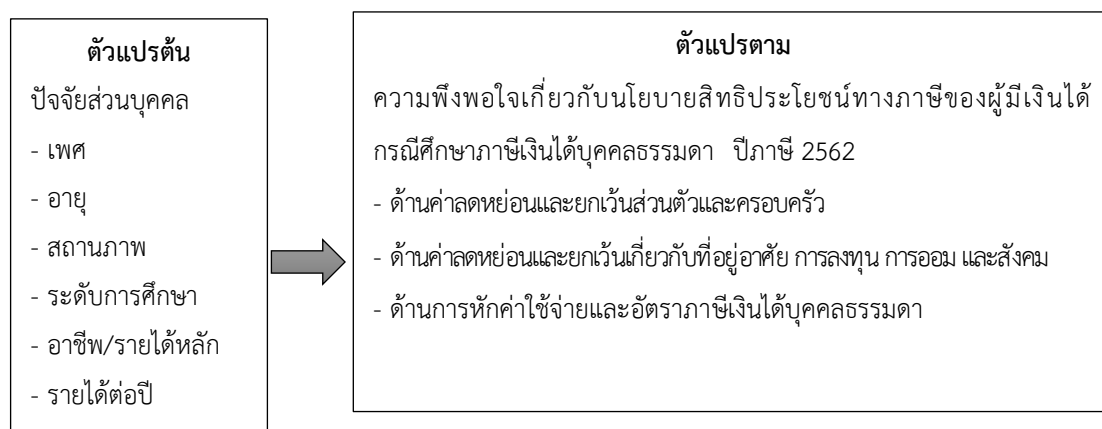
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษา ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้พัฒนากรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยจากแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษา

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 โดยซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสรุปและสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณโดยการสุ่มแบบเจาะจง เป็นการเก็บข้อมูลเชิงสำรวจ โดยแบบสอบถามทางอินเทอร์เน็ต (Web Based Questionnaire) ที่สร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยแบ่งตามขอบเขตและรายละเอียดที่ศึกษา ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้มีเงินได้ที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษี ภ.ง.ด. 90 และ ภ.ง.ด. 91 ทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 9,713,449 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 19 มิถุนายน พ.ศ.2562)

2. การกำหนดการสุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้สูตรคำนวณทางสถิติของ Yamane (1997) ในระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้เท่ากับ 5% เมื่อแทนค่าสูตรทางสถิติทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างผู้มีเงินได้ที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษี ภ.ง.ด.90 และ ภ.ง.ด. 91 ทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 400 คน และการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น แบบสอบถามทางอินเทอร์เน็ต (Web Based Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งได้สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ข้างต้น โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ/รายได้หลักมาจาก รายได้ต่อปี เป็นต้น แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปีภาษี 2562 เป็นคำถามที่วัดระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปีภาษี 2562 ใน 3 ด้าน คือ ด้านค่าลดหย่อน

และยกเว้นส่วนตัวและครอบครัวจำนวน ด้านค่าลดหย่อนและยกเว้นเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การลงทุน การออม และสังคมจำนวน และด้านการหักค่าใช้จ่ายและอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจำนวน แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ผู้วิจัยใช้มาตรวัดตามวิธีของ Likert (ยุทธ ไกยวรรณ, 2551) โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ในการวัดระดับความพึงพอใจ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปีภาษี 2562 (1 = พึงพอใจน้อยที่สุด จนถึง 5 พึงพอใจมากที่สุด)

4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือก่อนสำรวจจริงออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวแปรที่ต้องการวัด โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 มาเป็นข้อคำถาม

2) การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) เป็นการตรวจสอบเพื่อวัดความสอดคล้องภายในของคุณภาพโดยรวมของเครื่องมือทั้งฉบับ ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) พบว่าเครื่องมือการวิจัยนี้ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.981

5. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยทางอินเทอร์เน็ตจำนวน 400 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือน เมษายน พ.ศ. 2563 มีอัตราการตอบกลับร้อยละ 100

6. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทางอินเทอร์เน็ตมาประมวลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เชิงสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) หาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2) วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปีภาษี 2562 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Anova) โดยการทดสอบค่าเอฟ (F – test) เมื่อพบว่ามีความแตกต่าง จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในภาพรวมและจำแนกเป็นรายด้าน และนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประเมินระดับความพึงพอใจเฉลี่ย (ยุทธ ไกยวรรณ, 2551) ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปีภาษี 2562

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปีภาษี 2562 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 67.00 มีอายุระหว่าง 30 – 45 ปี จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 67.25 สถานภาพเป็นโสด จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 59.00 การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.75 ประกอบอาชีพ/รายได้หลัก รับจ้าง/พนักงานบริษัท จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50 และมีรายได้ต่อปีต่ำกว่า 60,000 บาท จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.25

ตารางที่ 1 ระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562

(n=400)

ด้าน	ความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1	ค่าลดหย่อนและยกเว้นส่วนตัวและครอบครัว	3.75	1.04	มาก	2
2	ค่าลดหย่อนและยกเว้นเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การลงทุน การออม และสังคม	3.87	0.94	มาก	1
3	การหักค่าใช้จ่าย และอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	3.64	1.08	มาก	3
รวม		3.76	0.95	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 แยกเป็นรายด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.95) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านค่าลดหย่อนและยกเว้นเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การลงทุน การออม และสังคมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.94) รองลงมาคือด้านค่าลดหย่อนและยกเว้นส่วนตัวและครอบครัว ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 1.04) และด้านการหักค่าใช้จ่าย และอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 1.08) มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้
กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มีเงินได้	ความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ด้าน:		
	ค่าลดหย่อนและยกเว้นส่วนตัวและครอบครัว	ค่าลดหย่อนและยกเว้นเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การลงทุน การออมและสังคม	การหักค่าใช้จ่ายและอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
เพศ	☒	☒	☒
อายุ	☒	☒	☒
สถานภาพ	☒	☒	☒
ระดับการศึกษา	☒	☒	☒
อาชีพ/รายได้หลัก	☒	☒	☒
รายได้ต่อปี	☒	☒	☒

หมายเหตุ: ☒ = ไม่มีความสัมพันธ์, ☐ = มีความสัมพันธ์

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล จะเห็นได้ว่า เพศ และสถานภาพที่แตกต่างกันมีผลทำให้ระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 ในด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สำหรับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุนั้น พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 ด้านค่าลดหย่อนและยกเว้นส่วนตัวและครอบครัว และด้านการหักค่าใช้จ่ายและอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และเมื่อศึกษาในรายละเอียดเพิ่มเติมพบว่า ผู้มีเงินได้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จะมีความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 ด้านค่าลดหย่อนและยกเว้นส่วนตัวและครอบครัว และด้านการหักค่าใช้จ่ายและอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มากกว่าช่วงอายุอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปได้ว่าผู้เสียภาษีที่มีอายุน้อย อยู่ในวัยที่เริ่มทำงาน และยังมีเงินได้สุทธิที่ต้องเสียภาษีจำนวนไม่มากนัก จะได้รับประโยชน์จากนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้มากกว่าผู้เสียภาษีที่มีอายุมากกว่า ในขณะที่ผู้มีเงินได้ที่มีอายุอยู่ในช่วง 30 – 45 ปี จะมีความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 ด้านค่าลดหย่อนและยกเว้นส่วนตัวและครอบครัว และด้านการหักค่าใช้จ่ายและอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มากกว่าผู้มีเงินได้ในช่วงอายุอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในส่วนของการศึกษาระดับการศึกษา พบว่า การศึกษาระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 ด้านค่าลดหย่อนและยกเว้นส่วนตัวและครอบครัว และด้านการหักค่าใช้จ่ายและอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้มีเงินได้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่าจะมีความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 มากกว่าระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี เนื่องจากน่าจะได้อำนาจประโยชน์จากนโยบายดังกล่าวมากกว่า ในขณะที่ผู้มีเงินได้ที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีความพึงพอใจค่อนข้างต่ำ ซึ่งอาจเนื่องมาจากการมีฐานเงินเดือนที่สูงกว่า แต่สามารถหักค่าใช้จ่ายได้เพียงร้อยละ 50 และไม่เกิน 100,000 บาท แม้ว่าจะได้รับยกเว้นภาษีสำหรับเงินได้สุทธิ 150,000 บาทแรกก็ยังคงต้องเสียภาษีในจำนวนเงินที่มากกว่าผู้มีเงินได้ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่า

สำหรับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ/รายได้หลัก พบว่า อาชีพ/รายได้หลักของผู้เสียภาษีมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 ในทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการศึกษาเพิ่มเติม พบว่า ผู้มีเงินได้ที่มีอาชีพ/รายได้หลักเป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จะมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 มากกว่าอาชีพ/รายได้หลักอื่น

และปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อปี พบว่า จำนวนรายได้ต่อปีของผู้เสียภาษีมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 ด้านค่าลดหย่อนและยกเว้นส่วนตัวและครอบครัว และด้านการหักค่าใช้จ่ายและอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการศึกษาเพิ่มเติม พบว่า ผู้มีเงินได้ที่มีรายได้ต่อปีสูงกว่า 1,000,000 บาทขึ้นไป จะมีความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 ด้านค่าลดหย่อนและยกเว้นส่วนตัวและครอบครัว และด้านการหักค่าใช้จ่ายและอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา น้อยกว่าผู้มีเงินได้ที่มีรายได้ต่อปีต่ำกว่า 1,000,000 บาท

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้เป็น 2 ปัจจัย คือ

1. ความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านค่าลดหย่อนและยกเว้นเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การลงทุน การออม และสังคม ด้านค่าลดหย่อนและยกเว้นส่วนตัวและครอบครัว และด้านการหักค่าใช้จ่าย และอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจเกี่ยวกับ

นโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 โดยเรียงลำดับตามอัตราร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความพึงพอใจ มากที่สุด 3 ประเด็นแรกดังนี้ การหักลดหย่อนเงินสมทบกองทุนประกันสังคม ผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 รองลงมาการหักลดหย่อนเงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และข้อการหักลดหย่อนสำหรับเงินบริจาค ผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความพึงพอใจโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และการหักลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต ผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความพึงพอใจโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ตามลำดับ ผลของการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 พบว่ามีความพึงพอใจมากขึ้น เมื่อเทียบกับงานวิจัยของณฤมล กันทะอุโมงค์ (2561) กล่าวว่าผู้มีเงินได้ในจังหวัดลำพูนมีความต้องการใช้สิทธิประโยชน์ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยรวมในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษาของชนิษฐา นิลรัตนานนท์ (2555) กล่าวว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในมาตรการสิทธิประโยชน์ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้านต่างๆ ในระดับปานกลาง จากงานวิจัยของวิไลพร ผาแดงยาง (2556) กล่าวว่าผู้เสียภาษีมีความเต็มใจในการเสียภาษีในระดับต่ำ ด้วยเหตุผลหลักที่ว่า ระบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาถูกปฏิบัติต่อผู้เสียภาษีทุกคนอย่างไม่เท่าเทียมกัน กฎหมายภาษีในปัจจุบันยังไม่สามารถบังคับใช้กับประชาชนทุกระดับได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในปีต่อมาจิรพร ศิริเสถียร (2557) กล่าวว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นในด้านความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้จังหวัดอ่างทอง อยู่ในระดับมาก ตามที่ได้ศึกษางานวิจัยของ สายใจ เตชะสาย (2554) กล่าวว่าในส่วนของผู้เสียภาษีทั่วไป ได้แสดงความคิดเห็นต่อมาตรการภาษีในทิศทางบวกต่อมาตรการภาษี ถึงแม้ว่าผู้เสียภาษีส่วนใหญ่จะไม่ได้รับประโยชน์ แต่ยังคงเห็นชอบกับมาตรการภาษี ซึ่งสอดคล้องกับศุภัตตา ป้องเศร้า (2558) กล่าวว่าอุปสรรคสำหรับความก้าวหน้าของอัตราภาษีที่สำคัญ คือ ค่าลดหย่อน เนื่องจากค่าลดหย่อนเป็นตัวแบ่งเบาภาระภาษีให้แก่ผู้เสียภาษีทำให้เสียภาษีน้อยลงหรืออาจจะไม่ต้องเสียภาษีเลย ทำนองเดียวกันกับ ลดาวัลย์ ไยพิมล (2557) กล่าวว่ามาตรการการปรับเพิ่มดังกล่าวทำให้เกิดความก้าวหน้าของอัตราภาษีส่วนเพิ่มน้อยลงกว่าที่ควรจะเป็น ทำให้ผู้มีรายได้มากมีจำนวนเงินที่จะต้องชำระภาษีลดลงมากกว่าจำนวนเงินที่ผู้มีรายได้น้อยจะต้องชำระภาษี เช่นเดียวกันกับภาวิณี อนันต์ชนสาร (2559) กล่าวว่าในปัจจุบันรัฐบาลให้ความช่วยเหลือเรื่องค่ารักษาพยาบาลแก่ประชาชนในลักษณะหลายระบบ ในส่วนของกฎหมายภาษียังคงไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการการปรับเพิ่มรายการค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคล สอดคล้องกับนันท์ดา วัฒนประภา (2559) กล่าวว่าการวางแผนการเงินด้านการซื้อประกันมีผลต่อการรับรู้ความคุ้มค่าในการลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของลูกค้าที่มาใช้บริการธนาคารกสิกรไทย สาขาแหลมฉบังน้อยที่สุด ในปีเดียวกัน ธัญญ์วรรณ์ อรรถวิทย์ (2559) กล่าวว่าประชาชนไม่เข้าใจในการใช้สิทธิประโยชน์ในตัวละครเบี้ยบและข้อกฎหมายที่ใช้ลดหย่อนภาษี ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสินค้าตามข้อกำหนด และใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป นอกจากนี้ ลมัย ศรีวรรณ (2555) กล่าวว่าโครงสร้างภาษีและภาระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตาม แบบภ.ง.ด. 90 และ ภ.ง.ด. 91 ใช้อัตราภาษีก้าวหน้าในการจัดเก็บภาษี และการใช้มาตรการยกเว้น ภาษีปี พ.ศ. 2542, 2546, 2547 และ 2551 มีผลทำให้ภาระภาษี

ของผู้มีเงินได้ลดลงทุกระดับ รายได้ แต่กลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์จากการประกาศใช้มาตรการโดยตรง คือ ผู้มีรายได้น้อยหรือระดับเงินได้สุทธิ 0-100,000 กล่าวคือ ภาระภาษีของผู้มีเงินได้ในกลุ่มนี้ลดลงมากกว่าผู้มีเงินได้ในกลุ่มอื่น

2. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศและสถานภาพพบว่า เพศและสถานภาพของผู้มีเงินได้ที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี จะมีความพึงพอใจในนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้ในด้านการยกเว้นเงินได้สุทธิ 150,000 บาทแรกมากกว่าช่วงอายุอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนินฐา นิรัตน์นันท์ (2555) ได้ศึกษาความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ประเภทเงินเดือน ผลการวิจัยพบว่า เพศและสถานภาพที่แตกต่างกันไม่ได้ทำให้ระดับความพึงพอใจที่ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีก่อนนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปได้ว่าผู้เสียภาษีที่มีอายุน้อยอยู่ในวัยที่เริ่มทำงาน และยังมีเงินได้สุทธิที่ต้องเสียภาษีจำนวนไม่มากนัก น่าจะได้รับประโยชน์จากการยกเว้นเงินได้สุทธิ 150,000 บาทแรกมากกว่าผู้เสียภาษีที่มีอายุมากกว่า ในขณะที่ผู้มีเงินได้ที่มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี จะมีความพึงพอใจในนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้ในด้านค่าลดหย่อนเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การลงทุน การออม และสังคมมากกว่าผู้มีเงินได้ในช่วงอายุอื่น

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุพบว่า อายุของผู้มีเงินได้ที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 ด้านค่าลดหย่อนและยกเว้นส่วนตัวและครอบครัว และด้านการหักค่าใช้จ่ายและอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มากกว่าช่วงอายุอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนินฐา นิรัตน์นันท์ (2555) ได้ศึกษาความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ประเภทเงินเดือน ผลการวิจัยพบว่า ผู้มีเงินได้ที่มีอายุอยู่ในช่วง 18-30 ปี จะมีความพึงพอใจในนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้ในด้านการยกเว้นเงินได้สุทธิ 150,000 บาทแรกมากกว่าช่วงอายุอื่น ๆ ซึ่งเป็นไปได้ว่าผู้เสียภาษีที่มีอายุน้อย อยู่ในวัยที่เริ่มทำงาน และยังมีเงินได้สุทธิที่ต้องเสียภาษีจำนวนไม่มากนัก น่าจะได้รับประโยชน์จากการยกเว้นเงินได้สุทธิ 150,000 บาทแรกมากกว่าผู้เสียภาษีที่มีอายุมากกว่า ในขณะที่ผู้มีเงินได้ที่มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี จะมีความพึงพอใจในนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้ในด้านค่าลดหย่อนเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การลงทุน การออม และสังคมมากกว่าผู้มีเงินได้ในช่วงอายุอื่น

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาของผู้มีเงินได้ด้านค่าลดหย่อนและยกเว้นส่วนตัวและครอบครัว และด้านการหักค่าใช้จ่ายและอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยผู้มีเงินได้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่าจะมีความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 มากกว่าระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนินฐา นิรัตน์นันท์ (2555) ได้ศึกษาความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ประเภทเงินเดือน ผลการวิจัยพบว่า ผู้มีเงินได้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่าจะมีความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้

กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2562 มากกว่าระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี เนื่องจากน่าจะ
ได้ใช้ประโยชน์จากนโยบายดังกล่าวมากกว่า ในขณะที่ผู้มีเงินได้ที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี
มีความพึงพอใจค่อนข้างต่ำ ซึ่งอาจเนื่องมาจากการมีฐานเงินเดือนที่สูงกว่า แต่สามารถหักค่าใช้จ่ายได้เพียง
ร้อยละ 50 และไม่เกิน 100,000 บาท แม้ว่าจะได้รับยกเว้นภาษีสำหรับเงินได้สุทธิ 150,000 บาทแรกก็ยัง
ต้องเสียภาษีในจำนวนเงินที่มากกว่าผู้มีเงินได้ที่มีการศึกษาต่ำกว่า

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อปีพบว่า รายได้ต่อปีของผู้มีเงินได้สูงกว่า 1,000,000 บาทขึ้นไป
จะมีความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ กรณีศึกษาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
ปีภาษี 2562 ด้านค่าลดหย่อนและยกเว้นส่วนตัวและครอบครัว และด้านการหักค่าใช้จ่ายและอัตราภาษีเงิน
ได้บุคคลธรรมดา น้อยกว่าผู้มีเงินได้ที่มียาได้ต่อปีต่ำกว่า 1,000,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ
ของชนิษฐา นิลรัตนานนท์ (2555) ได้ศึกษาความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดาของผู้มีเงินได้ประเภทเงินเดือน ผลการวิจัยพบว่า ผู้มีเงินได้ที่มียาได้สุทธิต่ำกว่า 150,000 บาท
จะมีความพึงพอใจในนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้ในด้านต่าง ๆ ข้างต้นมากกว่าผู้มีเงินได้ที่มียาได้
เงินได้สุทธิมากกว่า 150,000 บาทขึ้นไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการวิจัย

1) ผู้มีเงินได้ควรให้ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไข
เกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและพัฒนาความรู้ เกี่ยวกับรายการสิทธิประโยชน์
ทางภาษีอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากปัจจุบันมีแหล่งข้อมูลที่ทำให้ความรู้ยิ่งแพร่หลาย มีการตีความให้เข้าใจง่ายยิ่งขึ้น
และเพื่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงกับผู้มีเงินได้ สามารถนำความรู้ที่ได้มาเขียนแบบแสดงรายการภาษีในจำนวน
ที่ต้องชำระโดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับที่มากที่สุด และใช้สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
ที่ประมวลรัษฎากรได้กำหนดไว้อย่างเต็มที่ตามความต้องการ

2) กรมสรรพากรควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดา รวมถึงสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการใช้สิทธิประโยชน์ ให้แก่ผู้มีเงินได้
อย่างทั่วถึง และหมั่นทบทวนกฎเกณฑ์หรือมาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
อย่างเป็นสม่ำเสมอเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันและตรงกับความต้องการของประชาชน
อย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) เนื่องจากความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
ทัศนคติของบุคคล มิใช่เป็นสิ่งที่ถาวรและสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ
ตามสภาพแวดล้อมและกาลเวลา ดังนั้นการวิจัยซ้ำในเรื่องนี้จึงเป็นสิ่งที่น่ากระทำ โดยให้มีระยะเวลาห่างกันพอสมควร

หรือในปีที่มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้มีเงินได้ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับหน่วยงานกำกับดูแลในการนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการกำหนดมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรในด้านต่างๆ เพื่อให้เข้าถึงความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

2) การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะผู้มีเงินได้ที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษี ภ.ง.ด. 90 และ ภ.ง.ด. 91 ทางอินเทอร์เน็ตเท่านั้น ในการวิจัย ครั้งต่อไปควรมีการขยายขอบเขตการศึกษาให้กว้างและครอบคลุมมากขึ้น เช่น ศึกษาผู้มีเงินได้ทั้งหมดที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษี ภ.ง.ด. 90 และ ภ.ง.ด. 91 ผ่านระบบออนไลน์ และยื่นโดยตรงที่สรรพากรเขตพื้นที่

เอกสารอ้างอิง

- กรมสรรพากร. (2562). *ความรู้เรื่อง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา*. สืบค้นเมื่อ 27 ธันวาคม 2562, จาก <https://www.rd.go.th/publish/309.0.html>.
- ชนิษฐา นิลรัตนานนท์. (2555). *ความพึงพอใจเกี่ยวกับนโยบายสิทธิประโยชน์ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ประเภทเงินเดือน*. การค้นคว้าแบบอิสระบัญชีมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิรพร ศิริเสถียร. (2557). *ปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง*. การค้นคว้าแบบอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธัญญ์วรัตน์ อรรถวิทย์. (2559). *ปัญหาการใช้สิทธิประโยชน์ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในช่วงวันที่ 25-31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 ในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรีและระยอง*. งานนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นฤมล กันทะอุโมงค์. (2561). *ความเข้าใจและความต้องการของผู้มีเงินได้ในจังหวัดลำพูนต่อสิทธิประโยชน์ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา*. การค้นคว้าแบบอิสระบัญชีมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นันทิดา วัฒนประภา. (2559). *ปัจจัยในการวางแผนการเงินที่มีผลต่อความคุ้มค่าในการลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของลูกค้าที่มาใช้บริการธนาคารกสิกรไทย สาขาแหลมฉบัง*. งานนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภาวิณี อนันต์ธนสาร. (2559). *มาตรการการปรับเพิ่มรายการค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาศึกษากรณีการหักค่าลดหย่อนค่าใช้จ่ายในทางการแพทย์*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2551). *วิจัยทางธุรกิจ*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ
- ลดาวัลย์ โยพิมล. (2557). *มาตรการการปรับเพิ่มค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ศึกษากรณีค่าลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต กับความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ครั้งใหม่*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธุรกิจมหาบัณฑิต.

- ลมัย ศรีวรรณ. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามแบบ ภ.ง.ด. 90 และตามแบบ ภ.ง.ด. 91*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิไลพร ผาดยาง. (2556). *ปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา*. การค้นคว้าแบบอิสระบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศุภัตตา ป้องเศร้า. (2558). *มาตรการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต่อการกระจายภาระภาษีของไทย*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สายใจ เตชะสาย. (2554). *ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในจังหวัดตากที่มีผลต่อ มาตรการ ภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล*. การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.